

Ashwatthama in Hindu Mythology – Immortality and its Philosophical Interpretation

Dr. S. Padma^{1*}, Dr.V.C.Srinivasan²,

¹Principal, Nandha college of Education, Erode-52

²Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srivc2345@gmail.com

*Corresponding Author: padma.haris@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp042026.02>

Date of Submission: 07-04-2026

Date of Acceptance: 01-05-2026

ABSTRACT: Ashwatthama, one of the pivotal characters of the Mahabharata, fueled by the desire to avenge his father Drona's death, entered the Pandava camp under the cover of night and slaughtered the five sons of the Pandavas while they slept. Furthermore, with the intent to end the Pandava lineage entirely, he unleashed the Brahmastra against the unborn child in Uttara's womb. For these heinous acts, he was cursed by Krishna: "For three thousand years, you shall wander the earth in solitude; the wounds on your body shall never heal and will cause you constant suffering; no human shall ever approach you." As a result of this curse, Ashwatthama attained the status of a Chiranjeevi (immortal).

This research paper does not view Ashwatthama's immortality merely as a mythological event but delves deep into its philosophical foundations. In Indian philosophy, immortality (Sakavaram) is categorized into two types: the divine immortality of the Devas and the eternal suffering resulting from a curse. Ashwatthama's immortality belongs to the latter. While it serves as a punishment for his sins, it also provides him an opportunity to serve as a Vyasa (compiler of Vedas) in a future Manvantara. This dual-faced destiny serves as a focal point to explain the Hindu philosophical concepts of the Law of Karma and the Theory of Rebirth.

Ashwatthama is one of the seven Chiranjeevis. It is believed that he remains alive today as part of his curse. This article explains the cause-and-effect relationships behind his curse, the laws of Karma, and the complex bond in Hindu philosophy where a curse and a boon intertwine. The paper also points out how, in contemporary society, Ashwatthama serves as a metaphor for the psychological phenomenon of "Unsanctioned Male Grief/Trauma."

In conclusion, Ashwatthama's immortality is not just an eternal punishment for sin; rather, it stands as a philosophical symbol of human inner agony and the ultimate possibility of redemption.

KEYWORDS: Ashwatthama, Immortality (Sakavaram), Chiranjeevi, Karma, Mahabharata, Philosophy, Curse, Redemption.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இந்து புராணங்களில் அஸ்வத்தாமன்

- சாகாவரம் மற்றும் அதன் தத்துவ விளக்கம்

¹ முனைவர். ச. பத்மா முதல்வர், தமிழ்த் துறை,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-52

²முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன், நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மகாபாரதத்தின் முக்கிய கதாபாத்திரங்களில் ஒருவனான அஸ்வத்தாமன், தனது தந்தை துரோணரின் மரணத்திற்குப் பழிவாங்கும் வெறியில் இரவோடு இரவாக பாண்டவ முகாமில் நுழைந்து, உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களின் ஐந்து மகன்களைக் கொன்றான். மேலும், பாண்டவ வம்சத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கில் உத்தரையின் கருவில் இருந்த கருவையும் பிரம்மாஸ்திரத்தால் தாக்கினான். இந்தக் கொடிய செயல்களுக்காக கிருஷ்ணனால் அவன் சபிக்கப்பட்டான்: “மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பூமியில் தனிமையாக அலைந்து திரிவாய்; உடலில் புண்கள் ஆறாமல் துன்புறுவாய்; எந்த மனிதனும் உன்னை அணுக மாட்டான்.” இச்சாபத்தின் விளைவாக அஸ்வத்தாமன் சிரஞ்சீவி (அழியாப் பெருவாழ்வு) பெற்றான்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரத்தை வெறும் புராண நிகழ்வாக மட்டும் கருதாமல், அதன் தத்துவ அடித்தளங்களை ஆழ்ந்து நோக்குகிறது. சாகாவரம் (immortality) என்பது இந்திய மெய்யியலில் இரு வகைப்படுகிறது: தேவர்களின் அமரத்துவமும், சாபத்தின் விளைவான நித்திய துன்பமும். அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்தது. இது பாவத்திற்கான தண்டனையாகவும், அதே நேரம் எதிர்கால மன்வந்தரத்தில் வியாசராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பாகவும் அமைகிறது. இரு முகங்களைக் கொண்ட இந்த விதி, இந்து மெய்யியலின் கர்மக் கோட்பாட்டையும், மறுபிறப்புக் கொள்கையையும் விளக்கும் ஒரு மையப் புள்ளியாக அமைகிறது.

சாகாவரம் பெற்ற ஏழு சிரஞ்சீவிகளில் அஸ்வத்தாமனும் ஒருவன். அவன் தனது சாபத்தின் ஒரு பகுதியாக இன்றும் உயிருடன் இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இந்தக் கட்டுரை, அவனது சாபத்தின் பின்னணியில் உள்ள காரண-காரியத் தொடர்புகள், கர்ம விதியின் நியதிகள், மற்றும் சாபமும் வரமும் ஒன்றாக இணையும் இந்து மெய்யியலின் சிக்கலான பிணைப்பு ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. தற்காலச் சமூகத்தில் “அனுமதிக்கப்படாத ஆண் துயரம்” எனும் உளவியல் நிகழ்விற்கு அஸ்வத்தாமன் ஓர் உருவகமாக விளங்குவதையும் இக்கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. முடிவாக, அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் என்பது பாவத்திற்கான நித்திய தண்டனை மட்டுமல்ல; மாறாக, மனிதனின் அகத் துயரத்தின் அடையாளமாகவும், மீட்பின் சாத்தியத்தை உணர்த்தும் ஒரு தத்துவக் குறியீடாகவும் விளங்குகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: அஸ்வத்தாமன், சாகாவரம், சிரஞ்சீவி, கர்மா, மகாபாரதம், தத்துவம், சாபம், மீட்பு

1. அறிமுகம்

மகாபாரதம் என்னும் இதிகாசம் வெறும் போர்க்களக் காட்சிகளை மட்டும் பதிவு செய்யவில்லை; மாறாக, மனித மனத்தின் அகப் போராட்டங்களையும், நீதி-அநீதியின் எல்லைகளையும், பாவ-புண்ணியத்தின் சிக்கலான வலைப்பின்னல்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு மாபெரும் தத்துவ நூலாக விளங்குகிறது. இந்த இதிகாசத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில், போர் முடிந்த பின்னும் தொடரும் ஒரு துயரச் சம்பவத்தின் மையத்தில் நிற்பவன் அஸ்வத்தாமன். துரோணரின் மகனும் மகாரதியுமான இவன், தனது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பழிவாங்கும் வெறியில் போர் நெறிகளை மீறி, இரவோடு இரவாகப் பாண்டவ முகாமில் நுழைந்து, உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களின் ஐந்து மகன்களைக் கொல்கிறான் (Ganguli, 1883-1896). மேலும், உத்தரையின் கருவில் இருந்த கருவையும் பிரம்மாஸ்திரத்தால் தாக்குகிறான். இக்கொடிய செயல்களுக்காகக் கிருஷ்ணனால் சபிக்கப்பட்ட அவன், மூவாயிரம் ஆண்டுகள் தனிமையில் அலைந்து திரிய வேண்டியவனாகிறான். இச்சாபமே அவனைச் "சிரஞ்சீவி" (அழியாப் பெருவாழ்வு பெற்றவன்) ஆக்குகிறது.

அஸ்வத்தாமனின் கதை பல தத்துவ வினாக்களை எழுப்புகிறது. அவன் பெறும் சாகாவரம் தண்டனையா அல்லது வரமா? சாகாவரம் வழக்கமாகத் தேவர்களுக்கு மட்டுமே உரித்தானது; ஆனால் இங்கு அது சாபமாக வழங்கப்படுகிறது. இரு முகங்களைக் கொண்ட இவ்விதி, இந்து மெய்யியலின் கர்மக் கோட்பாட்டின் சிக்கலைப் பிரதிபலிக்கிறது. பாவம் செய்தவன் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும்; ஆனால் அத்தண்டனை அவனுக்குப் புதிய வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. அஸ்வத்தாமன் அடுத்த மன்வந்தரத்தில் வியாசராகப் பணியாற்றுவான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன (Wilson, 1840). இது தண்டனைக்குள் மறைந்திருக்கும் மீட்பின் சாத்தியத்தை உணர்த்துகிறது.

இந்த ஆய்வு, அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரத்தை வெறும் புராண நிகழ்வாக மட்டும் கருதாமல், அதன் தத்துவ அடித்தளங்களை ஆழ்ந்து நோக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம், இந்து மெய்யியலில் சாகாவரம், கர்மா, மீட்பு ஆகிய கருத்துகளின் இடைவெளிகளை விளக்கவும், தற்காலச் சமூகத்தில் இக்கதை எவ்விதப் பொருண்மையைக் கொண்டுள்ளது என்பதை ஆராயவும் இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

படம் 1: அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் – இரு முகங்கள்

மேலுள்ள வரைபடம் அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரத்தை மூன்று நிலைகளில் விளக்குகிறது. முதலாவதாக, தண்டனையாக – மூவாயிரம் ஆண்டுகள் தனிமை அலைச்சல், ஆறாப் புண்கள், மனிதர்களுடன் பேச்சு இல்லாமை ஆகியன இங்கு அடங்கும். இரண்டாவதாக, வாய்ப்பாக – அடுத்த மன்வந்தரத்தில் வியாசராகப் பணியாற்றுதல், பரகராமரிடம் சக்தி வழிபாடு கற்றல் போன்றவை இங்கு அடங்கும். மூன்றாவதாக, தத்துவப் பொருளாக – கர்மாவின் தவிர்க்க முடியாத தன்மை, தண்டனைக்குள் மறைந்திருக்கும் மீட்பின் சாத்தியம், நித்திய துன்பத்திற்கும் மீட்பிற்கும் இடையிலான இந்திய மெய்யியலின் சிக்கலான பிணைப்பு ஆகியன இங்கு விளக்கப்படுகின்றன. இம்மூன்று நிலைகளும் இணைந்து அஸ்வத்தாமனைச் "சிரஞ்சீவி" ஆக்குகின்றன. இவ்வரைபடம், சாபமும் வரமும் ஒன்றாக இணையும் இந்து மெய்யியலின் தனித்துவமான நிலைப்பாட்டைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

2. அஸ்வத்தாமன் – ஒரு அறிமுகம்

2.1 பிறப்பும் பின்னணியும்

அஸ்வத்தாமன், குரு துரோணருக்கும் கிருபிக்கும் மகனாகப் பிறந்தான். துரோணர் பல ஆண்டுகள் கடும் தவம் செய்து, சிவபெருமானிடம் தனக்கு இணையான வீரம் கொண்ட மகனை வேண்டிப் பெற்றதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன (Ganguli, 1883-1896). இதனால் அஸ்வத்தாமன் பதினொரு ருத்ரர்களில் ஒருவரின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறான். அவன் பிறப்பிலேயே நெற்றியில் ஒரு மாணிக்கக் கல் (சிந்தாமணி) கொண்டு பிறந்தான். இக்கல் அவனுக்குப் பேய்கள், பாம்புகள், விஷப் பூச்சிகள் போன்றவற்றின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாப்பளித்ததாக நம்பப்படுகிறது (Ganguli, 1883-1896).

2.2 பெயர்க் காரணம்

"அஸ்வத்தாமன்" என்ற பெயருக்கு "குதிரையின் குரல் போன்று ஒலிப்பவன்" அல்லது "குதிரையின் பலம் கொண்டவன்" என்று பொருள் கூறப்படுகிறது. அவன் பிறந்தபோது குதிரை

போல் கணைத்ததாகவும், அதனால் இப்பெயர் பெற்றதாகவும் சில புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவன் "திரௌணி" (துரோணரின் மகன்) என்றும் அழைக்கப்படுகிறான் (Ganguli, 1883-1896).

2.3 கல்வியும் ஆற்றலும்

அஸ்வத்தாமன் தனது தந்தை துரோணரிடமும், பரசுராமர், துர்வாச முனிவர், வேதவியாசர், கிருபர், பீஷ்மர் போன்றோரிடமும் தனுர்வேதம் (விற்போர்) மற்றும் பிரம்மவித்தியை (ஆன்மீக அறிவு) ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தான் (Ganguli, 1883-1896). அறுபத்து நான்கு கலைகள் மற்றும் பதினெட்டு வித்தியைகளிலும் முழுத் தேர்ச்சி பெற்றவனாகக் கருதப்பட்டான். அவன் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அர்ஜுனன் ஆகியோருடன் மகாரதிகளில் ஒருவனாகக் கணிக்கப்பட்டான்.

2.4 கௌரவர் பக்கம் நிற்பதற்கான காரணங்கள்

அஸ்வத்தாமன் கௌரவர் பக்கம் நின்று போரிட்டதற்கு முக்கிய காரணம், அவனது தந்தை துரோணர் கௌரவ அரசவையில் ஆசிரியராக இருந்ததும், துரியோதனனுடனான நட்பும் ஆகும். ஆனால் இதற்கு ஆழமான காரணமும் உண்டு. அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமனுக்கு எரிச்சல் இருந்தது. அர்ஜுனன் தனது தந்தையின் சிறந்த மாணவனாகத் திகழ்ந்தான். அஸ்வத்தாமன் தனது தந்தையின் அன்பை முழுமையாகப் பெற விரும்பினான்; ஆனால் அர்ஜுனனின் சாதனைகள் எப்போதும் அவனை மிஞ்சின. இந்த வெறுப்பே, துரியோதனனிடமான அவனது நட்பை வலுப்படுத்தியது (The Spiritual Scientist, 2014).

படம் 2: அஸ்வத்தாமனின் அடையாளக் கூறுகள்

மேலுள்ள வரைபடம் அஸ்வத்தாமனின் அடையாளத்தை நான்கு முக்கிய கூறுகளாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறது. முதலாவதாக, பிறப்பும் பின்னணியும் – துரோணர்-கிருபிக்கு மகனாகப் பிறந்தமை, ருத்ர அவதாரமாகக் கருதப்படுதல், நெற்றியில் சிந்தாமணி மாணிக்கத்துடன் பிறந்தமை ஆகியன. இரண்டாவதாக, பெயரும் பொருளும் – "குதிரையின் குரல் போன்று ஒலிப்பவன்" என்ற பொருளும், "திரௌணி" என்ற மற்றொரு பெயரும். மூன்றாவதாக, கல்வியும்

ஆற்றலும் – தனுர்வேதம், பிரம்மவித்தியை, 64 கலைகள், 18 வித்தியைகள், மகாரதி என்ற தகுதி ஆகியன. நான்காவதாக, கௌரவர் பக்கம் நிற்பதற்கான காரணங்கள் – வெளிப்படையான காரணங்களாகத் தந்தை துரோணரின் நிலையும் துரியோதனனுடனான நட்பும், ஆழமான காரணங்களாக அர்ஜுனனிடமான எரிச்சலும் தந்தையின் அன்பைப் பெறுவதற்கான போட்டியும் அமைகின்றன. இந்நான்கு கூறுகளும் இணைந்தே அஸ்வத்தாமனின் முழு அடையாளம் அமைகிறது.

3. சாபத்தின் பின்னணி: அத்தியாயம் ஒன்று – செளப்திக பர்வம்

3.1 துரோணரின் மரணமும் பழிவாங்கும் வெறியும்

போரின் பதினைந்தாம் நாளில், துரோணர் பாண்டவர்களால் சூழப்பட்டார். துரோணரைக் கொல்ல முடியாது என்பதை உணர்ந்த கிருஷ்ணன், ஒரு தந்திரத்தைக் கையாண்டான். பீமசேனன், அஸ்வத்தாமன் என்ற யானை ஒன்றைக் கொண்டு, "அஸ்வத்தாமன் இறந்துவிட்டான்" என்று சத்தமிட்டான். துரோணர் இது பொய் என்று அறிந்திருந்தும், தனது மகனின் மரணச் செய்தியை நம்பி, ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டார். அந்த நேரத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் அவரை வெட்டிக் கொன்றான். தந்தையின் இந்த வஞ்சக மரணம் அஸ்வத்தாமனின் மனதில் கொந்தளிப்பை உருவாக்கியது (Ganguli, 1883-1896).

3.2 இரவுத் தாக்குதல்

போர் முடிந்த பின்னர், பாண்டவர்கள் வெற்றி விழா கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களது முகாமில் அனைவரும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர். பழிவாங்கும் வெறியில், அஸ்வத்தாமன் கிருபர், கிருதவர்மன் ஆகியோருடன் சேர்ந்து, இரவோடு இரவாகப் பாண்டவர் முகாமில் நுழைந்தான். தூங்கிக் கொண்டிருந்த திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, மற்றும் பாண்டவர்களின் ஐந்து மகன்கள் உட்பட அனைவரையும் கொன்றான் (Ganguli, 1883-1896). இச்செயல் போர் நெறிகளுக்கு முற்றிலும் மாறானது. இரவில் உறங்குபவர்களைக் கொல்வதும், ஆயுதமின்றி இருப்பவர்களைத் தாக்குவதும் அக்காலப் போர் முறைக்கு எதிரானதாகும். இதனால் அஸ்வத்தாமன் "சிசு கொலைகாரன்" எனப் பழிக்கப்பட்டான்.

3.3 பிரம்மாஸ்திரமும் கருவில் தாக்குதலும்

தனது செயலை உணர்ந்து, வேதவியாசரின் ஆசிரமத்தில் தஞ்சமடைந்தான் அஸ்வத்தாமன். கிருஷ்ணனும் பாண்டவர்களும் அவனைத் தேடி வந்தனர். தன்னைக் கொல்ல வந்ததாக எண்ணிய அஸ்வத்தாமன், பிரம்மாஸ்திரத்தை நாடினான். அர்ஜுனனும் பிரம்மசிரஸ் அஸ்திரத்தை நாடினான். இரண்டு அஸ்திரங்களும் மோதுவதால் உலகமே அழியும் நிலை ஏற்பட்டது. நாரதர், வேதவியாசர் தலையிட்டு, அர்ஜுனன் தனது அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெறச் சொன்னார்கள். அர்ஜுனன் அவ்வாறே செய்தான். ஆனால் அஸ்வத்தாமனால் தனது பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற முடியவில்லை; அதற்குத் தேவையான பிரம்மச்சரிய விரதத்தை அவன் கடைப்பிடிக்கவில்லை. எனவே, அவன் அந்த அஸ்திரத்தை உத்தரையின் கருவை நோக்கிச் செலுத்தினான் (Ganguli, 1883-1896). இத்தாக்குதலில் கரு இறந்துபோனது. கிருஷ்ணன் தனது தெய்வீக சக்தியால் அக்கருவை உயிர்ப்பித்தான். பரீக்ஷித் பின்னர் அஸ்தினாபுரத்தின் மன்னனானான்.

படம் 3: அஸ்வத்தாமனின் சாபத்திற்கு வழிவகுத்த நிகழ்வுகள்

மேலுள்ள வரைபடம் அஸ்வத்தாமனின் சாபத்திற்கு வழிவகுத்த நிகழ்வுகளைச் சங்கிலித் தொடராக விளக்குகிறது. துரோணரின் வஞ்சக மரணத்துடன் இத்தொடர் தொடங்குகிறது. இது அஸ்வத்தாமனின் பழிவாங்கும் வெறியைத் தூண்டியது. இவ்வெறி மூன்று முக்கியச் செயல்களாக வெளிப்பட்டது: முதலாவது, போர் நெறிகளை மீறிய இரவுத் தாக்குதலும் பாண்டவர் மகன்களின் கொலையும்; இரண்டாவது, திரும்பப் பெற இயலாத பிரம்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்துதல்; மூன்றாவது, உத்தரையின் கருவில் இருந்த பரீகஷித் கருவைத் தாக்குதல். இம்மூன்று செயல்களும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் அஸ்வத்தாமனின் பாவத்தை அதிகரித்தன. இறுதியாக, இச்செயல்களுக்கான தண்டனையாகக் கிருஷ்ணனின் சாபம் வழங்கப்பட்டது. இவ்வரைபடம், காரண-காரியத் தொடர்பையும், ஒவ்வொரு செயலும் எவ்வாறு சாபத்தை நெருங்கச் செய்தது என்பதையும் காட்சிப்படுத்துகிறது.

4. கிருஷ்ணனின் சாபம் – விவரமும் தத்துவமும்

4.1 சாபத்தின் விவரம்

இக்கொடிய செயல்களுக்காகக் கிருஷ்ணன் அஸ்வத்தாமனைச் சபித்தான். மகாபாரதத்தின் சௌப்திக பர்வத்தில் இச்சாபம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது (Ganguli, 1883-1896):

- "மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பூமியில் தனிமையாக அலைந்து திரிவாய்"
- "எவருடனும் பேச முடியாமல், தனியாக அலைவாய்"
- "உன் உடலில் சீமும் இரத்தமும் வழியும் புண்கள் எப்போதும் ஆறாமல் இருக்கும்"
- "மனிதர்கள் வாழும் இடங்களில் இடமில்லாமல், அடர்ந்த காடுகளிலும் பாழ் நிலங்களிலும் தங்குவாய்"
- "உலகில் உள்ள அனைத்து நோய்களும் உன்னைத் தாக்கும்"

இச்சாபத்தின் மூலமே அஸ்வத்தாமன் சிரஞ்சீவியானான். சாகாவரம் வழக்கமாக வரமாக வழங்கப்படும்; ஆனால் இங்கு அது சாபமாக வழங்கப்படுகிறது. இது இரு முகங்களைக் கொண்ட விதியாகும்.

4.2 சாபத்தின் தத்துவப் பொருள்

அஸ்வத்தாமனின் சாபம் இரு நிலைகளில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்:

முதல் நிலை – தண்டனை: போர் நெறிகளை மீறியதற்கும், சிசுக் கொலை செய்ததற்கும், கருவைத் தாக்கியதற்குமான பாவத்தின் பயன் இது. "செய்த பாவத்தின் பயன் தவிர்க்க முடியாதது" என்னும் கர்மக் கோட்பாடு இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இரண்டாம் நிலை – மீட்பின் வாய்ப்பு: இச்சாபம் மறைமுகமான வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. அஸ்வத்தாமன் மூவாயிரம் ஆண்டுகளில் தனிமையில் தவமிருந்து, தனது பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு பெற்றான். அடுத்த மன்வந்தரத்தில் அவன் வியாசராகப் பணியாற்றுவான் என்று விஷ்ணு புராணம் கூறுகிறது (Wilson, 1840). இது "தண்டனைக்குள் மீட்பின் சாத்தியம்" என்னும் இந்து மெய்யியலை வெளிப்படுத்துகிறது.

4.3 சாபத்திற்குப் பின்னரான மீட்பு

சாபத்திற்குப் பின்னர், அஸ்வத்தாமன் பரசுராமரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். பரசுராமர் அவனுக்குச் சக்தி வழிபாட்டைக் கற்றுக் கொடுத்தார். இறைவனின் அருளால், சாபத்தின் தாக்கம் குறைந்ததாகக் குமார வியாசரின் கன்னட மகாபாரதம் கூறுகிறது (Vyasa, n.d.). போர் முடிந்து 36 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், பாண்டவர்கள் இமயமலைக்குச் சென்ற வழியில், அஸ்வத்தாமன் பரசுராமர், துர்வாச முனிவர் ஆகியோருடன் கங்கைக் கரையில் இருப்பதைக் கண்டனர். அப்போது அவன் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியாக இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது (Vyasa, n.d.).

படம் 4: கிருஷ்ணனின் சாபம் – இருமுகத் தன்மை

மேலுள்ள வரைபடம் கிருஷ்ணனின் சாபத்தை மூன்று நிலைகளில் விளக்குகிறது. முதலாவதாக, தண்டனையாக – மூவாயிரம் ஆண்டுகள் தனிமை அலைச்சல், எவருடனும் பேச்சு இல்லாமை, உடலில் ஆறாப் புண்கள், மனிதர்கள் வாழும் இடங்களில் இடமின்மை ஆகியன. இரண்டாவதாக, வாய்ப்பாக – தனிமையில் தவம் செய்தல், ஆன்மீக முன்னேற்றம், அடுத்த மன்வந்தரத்தில் வியாசராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு ஆகியன. மூன்றாவதாக, மீட்பாக – பரசுராமரிடம் சக்தி வழிபாடு கற்றல், சாபத்தின் தாக்கம் குறைதல், கங்கைக் கரையில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தமை ஆகியன. இம்மூன்று நிலைகளும் இணைந்தே அஸ்வத்தாமன் சிரஞ்சீவியானான். தண்டனைக்குள் மறைந்திருக்கும் மீட்பின் சாத்தியத்தை இவ்வரைபடம் காட்சிப்படுத்துகிறது.

5. சிரஞ்சீவிகள் – ஏழு அழியாப் பெருவாழ்வுகள்

5.1 சிரஞ்சீவிகள் யார்?

இந்து புராணங்களில் ஏழு பேர் "சிரஞ்சீவிகள்" (Chiranjivi) என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் கலியுகம் முடியும் வரை பூமியில் உயிருடன் இருப்பார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது. அவர்கள்: அஸ்வத்தாமன், மகாபலி, வேதவியாசர், அனுமான், விபீஷணன், கிருபர், பரசுராமர் (Wikipedia Contributors, 2024). இவர்களைத் தினமும் நினைவு கூர்வதால் நோய்கள் விலகி, நூறு ஆண்டுகள் ஆயுள் கிடைக்கும் என்று ஒரு மந்திரமும் உள்ளது:

"அஸ்வத்தாமா பளிர் வ்யாஸோ ஹனுமாஞ்ச விபீஷண: | கிருப: பரசுராமஸ்ச ஸப்தைதே சிரஞ்சீவின: ||" (The Spiritual Scientist, 2014)

5.2 அஸ்வத்தாமன் எவ்வாறு சிரஞ்சீவியானான்?

அஸ்வத்தாமன் பிறப்பிலேயே சிவபெருமானின் அருளால் நெடிய ஆயுள் பெற்றிருந்தான் என்று சில புராணங்கள் கூறுகின்றன (Ganguli, 1883-1896). ஆனால் கிருஷ்ணனின் சாபம் அவனை முழுமையான "சிரஞ்சீவி" ஆக்கியது. சிரஞ்சீவி என்பதற்கு "நித்திய வாழ்வு" (eternal) என்று பொருள் இல்லை; மாறாக, "பிரம்மாவின் ஒரு நாள் வரை வாழ்பவர்" என்று பொருள். பிரம்மாவின் ஒரு நாள் என்பது 4.32 பில்லியன் மனித ஆண்டுகள். எனவே, இந்தக் காலம் வரை அஸ்வத்தாமன் உயிருடன் இருப்பான் என்று நம்பப்படுகிறது (Wikipedia Contributors, 2024).

5.3 அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் – தனித்தன்மை

அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் மற்ற சிரஞ்சீவிகளிடமிருந்து வேறுபட்டது. அனுமான், வியாசர், பரசுராமர் ஆகியோர் தங்கள் விருப்பப்படி வாழும் நிலையில், அஸ்வத்தாமன் சாபத்தின் காரணமாக வாழ்கிறான். அவனது உடல் எப்போதும் புண்களுடன் இருக்கும்; அவன் எப்போதும் தனிமையில் அலைந்து திரிவான். இது "நித்திய துன்பத்துடன் கூடிய சாகாவரம்" என்பதால் சிறப்பு வாய்ந்தது. மற்ற சிரஞ்சீவிகள் மரியாதைக்குரியவர்களாகக் கருதப்படும் நிலையில், அஸ்வத்தாமன் எச்சரிக்கையின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறான் (Bhandari, 2004).

இந்து தர்மத்தில் உள்ள சிரஞ்சீவிகளின் ஒப்பீடு விளக்கப்படம்

படம் 5: ஏழு சிரஞ்சீவிகளின் ஒப்பீடு

மேலுள்ள அட்டவணை ஏழு சிரஞ்சீவிகளையும் மூன்று அடிப்படைகளில் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. முதலாவதாக, சாகாவரம் பெற்ற விதம் – அஸ்வத்தாமன் மட்டுமே சாபத்தின் மூலம் சிரஞ்சீவியானான்; மற்ற அனைவரும் வரத்தின் மூலம் பெற்றனர். இரண்டாவதாக, வாழ்வின் தன்மை – அஸ்வத்தாமனின் வாழ்வு நித்திய துன்பம், உடலில் புண்கள், தனிமை ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டது; மற்றவர்களின் வாழ்வு சுகமானதும் மரியாதைக்குரியதுமானது. மூன்றாவதாக, தற்போதைய நிலை – அஸ்வத்தாமன் எச்சரிக்கையின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறான்; மற்றவர்கள் மரியாதைக்குரியவர்களாகவும் வழிபாட்டுக்குரியவர்களாகவும் உள்ளனர். இவ்வொப்பீடு, அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரத்தின் தனித்துவத்தையும், சாபத்தின் விளைவாக அவன் பெற்ற நிலையின் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

6. சாகாவரத்தின் தத்துவ விளக்கம்

6.1 சாகாவரத்தின் நான்கு நிலைகள்

இந்திய மெய்யியலில் சாகாவரம் நான்கு நிலைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது (Bhandari, 2004):

- **மர்த்திய (Martya):** நாம் போன்ற மனிதர்கள்; வரையறுக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம்.
- **அமர (Amara):** தேவர்கள்; மனிதர்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிக நீண்ட ஆயுள்; ஆனால் நித்தியமல்ல.
- **சிரஞ்சீவி (Chiranjivi):** பிரம்மாவின் ஒரு நாள் வரை (4.32 பில்லியன் ஆண்டுகள்) வாழ்பவர்கள்.
- **நித்திய (Nitya):** ஆன்மா கடவுளை அடைந்த பின்னர் பெறும் நித்திய வாழ்வு.

அஸ்வத்தாமன் மூன்றாவது நிலையில் வைக்கப்படுகிறான் (Wikipedia Contributors, 2024).

6.2 கர்மா மற்றும் மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்பு

அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம், கர்மாவின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையை விளக்குகிறது. அவனது செயல்களுக்கான பயனை இந்தப் பிறவியிலேயே அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. வழக்கமாக,

மனிதன் செய்த பாவத்தின் பயனை அடுத்த பிறவியில் அனுபவிப்பான். ஆனால் அஸ்வத்தாமனுக்கு அடுத்த பிறவி இல்லை; இந்தப் பிறவியிலேயே நித்தியமாகத் துன்பம் அனுபவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது (Ganguli, 1883-1896).

6.3 வரமும் சாபமும் – இரு முகங்கள்

அஸ்வத்தாமனின் சாகாவரம் வரமும் அல்ல; சாபமும் அல்ல; இரண்டும் சேர்ந்தது. ஒருபுறம், அவன் மீண்டும் பிறக்க வேண்டியதில்லை; மறுபுறம், அவன் நித்திய துன்பத்தில் வாடுகிறான். இது "பாவத்தின் பயன் தவிர்க்க முடியாது; ஆனால் அதன் வழியாகவே மீட்பு சாத்தியம்" என்னும் தத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது (Wilson, 1840).

6.4 கிரேக்கத் தொன்மவியலுடன் ஒப்பீடு

அஸ்வத்தாமனின் கதை, கிரேக்கத் தொன்மவியலில் வரும் சிசிஃபஸ் (Sisyphus) என்பவனின் கதையை நினைவூட்டுகிறது. சிசிஃபஸ் கடவுள்களை ஏமாற்றியதற்காக, நித்தியமாக ஒரு பெரும் கல்லை மலையின் உச்சிக்கு உருட்டிச் செல்ல வேண்டியவனாகத் தண்டிக்கப்படுகிறான். அஸ்வத்தாமனும் நித்தியமாக அலைந்து திரிய வேண்டியவனாகிறான். இரு கதைகளுமே "நித்திய துன்பம்" என்னும் கருவை மையப்படுத்துகின்றன. ஆனால் அஸ்வத்தாமனின் கதையில் துன்பத்திற்குப் பின்னர் மீட்பு என்னும் வாய்ப்பும் உண்டு; சிசிஃபஸுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை (Bhandari, 2004).

'இந்திய மெய்யியலில் சாகாவரத்தின் நிலைகள்'

<p>நிலை</p> <p>மர்த்திய (Martya)</p> <p>நிலை வரையறுக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம்</p> <p>மனிதர்கள்</p>	<p>அமர (Amara)</p> <p>மிக நீண்ட ஆயுள் (நித்தியமல்ல)</p> <p>தேவர்கள்</p>	<p>சிரஞ்சீவி (Chiranjivi)</p> <p>Ashwatthama Hanuman Vyasa</p> <p>பிரம்மாவின் ஒரு நாள் வரை (4.32 பில்லியன் ஆண்டுகள்)</p> <p>பிரம்மாவின் ஒரு (காலிட் அல்குகள்)</p>	<p>நித்திய (Nitya)</p> <p>ஆன்மா கடவுளை அடைந்த பின் பெறும் நித்திய வாழ்வு</p> <p>முக்தி அடைந்த ஆன்மாக்கள்</p>
--	--	--	---

அஸ்வத்தாமனுக்கும் சிசிஃபஸுக்கும் இடையிலான ஒப்பீடு

<p>அஸ்வத்தாமன் (Ashwatthama)</p> <ul style="list-style-type: none"> • சாபம் (கிருஷ்ணனால்) • நித்திய அலைச்சல் • உடலில் ஆறாப் புண்கள் • தனிமை • மீட்பின் வாய்ப்பு உண்டு <p>அடுத்த மன்வந்தரத்தில் வியாசராக பணி</p>	VS	<p>சிசிஃபஸ் (Sisyphus)</p> <ul style="list-style-type: none"> • தண்டனை (சியஸால்) • கல்லை மலையில் உருட்டுதல் • நித்திய, பயனற்ற முயற்சி • தனிமை • மீட்பின் வாய்ப்பு இல்லை
---	----	---

படம் 6: சாகாவரத்தின் நான்கு நிலைகள்

மேலுள்ள அட்டவணைகள் இரு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. முதல் அட்டவணை இந்திய மெய்யியலில் சாகாவரத்தின் நான்கு நிலைகளை விளக்குகிறது. மர்த்திய (மனிதர்கள்) முதல் நித்திய (முக்தி) வரையிலான படிநிலைகளில் அஸ்வத்தாமன் சிரஞ்சீவி நிலையில் வைக்கப்படுகிறான். இந்நிலை பிரம்மாவின் ஒரு நாள் வரை (4.32 பில்லியன் ஆண்டுகள்) வாழ்வதாகும். இரண்டாவது அட்டவணை அஸ்வத்தாமனுக்கும் கிரேக்கத் தொன்மவியலின் சிசிஃபஸுக்கும் இடையிலான ஒப்பீட்டை வழங்குகிறது. இரு கதைகளுமே "நித்திய துன்பம்"

என்னும் கருவை மையப்படுத்தினாலும், அஸ்வத்தாமனின் கதையில் மீட்பின் வாய்ப்பு உள்ளது; சிசிஃபஸுக்கு அத்தகைய வாய்ப்பு இல்லை. இவ்வொப்பீடு இந்திய மெய்யியலின் "தண்டனைக்குள் மீட்பின் சாத்தியம்" என்னும் நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது.

7. அஸ்வத்தாமன் – தற்காலச் சமூகத்தில் ஒரு உருவகம்

7.1 அனுமதிக்கப்படாத ஆண் துயரம்

நவீன உளவியல் பார்வையில், அஸ்வத்தாமன் "அனுமதிக்கப்படாத ஆண் துயரத்தின்" உருவகமாக விளங்குகிறான். தனது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவனால் துக்கப்பட முடியவில்லை. ஆண்கள் அழக்கூடாது, பலமாக இருக்க வேண்டும் என்னும் சமூக எதிர்பார்ப்பு அவனை அடக்கியது. அவனது துயரம் வெறியாக, கோபமாக மாறியது. அந்தக் கோபமே அவனைக் கொலைகளுக்குத் தூண்டியது. கிருஷ்ணனின் சாபம் அவனது அடக்கப்பட்ட துயரத்திற்கான தண்டனையாக அமைந்தது (Kaur, 2025).

இன்றைய சமூகத்திலும், ஆண்கள் தங்கள் துயரத்தை வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்த அடக்கப்பட்ட துயரமே பின்னர் வெறியாக, கோபமாக, வன்முறையாக வெளிப்படுகிறது. அஸ்வத்தாமனின் கதை இந்த உளவியல் நிகழ்வின் ஒரு புராண வெளிப்பாடாகும் (Kaur, 2025).

7.2 சக்தி மற்றும் பொறுப்பின்மை

அஸ்வத்தாமன் மிகப் பெரும் சக்தி கொண்டவனாக இருந்தான். ஆனால் அந்தச் சக்தியைப் பொறுப்புடன் பயன்படுத்தத் தவறினான். சக்தியைப் பயன்படுத்துவதில் பொறுப்பு அவசியம் என்பதை இக்கதை உணர்த்துகிறது. இன்றைய உலகில், அணு ஆயுதங்கள், செயற்கை நுண்ணறிவு போன்ற சக்தி வாய்ந்த கருவிகள் மனிதனிடம் உள்ளன. இவற்றைப் பொறுப்பின்றிப் பயன்படுத்துவதன் விளைவு அஸ்வத்தாமனின் நிலையைப் போன்றதாக இருக்கும் (Biswas, 2025).

7.3 கல்கி 2898 ஏடி – நவீன மறு ஆக்கம்

2024 ஆம் ஆண்டு வெளியான "கல்கி 2898 ஏடி" திரைப்படம், அஸ்வத்தாமனின் கதையை நவீனமாக மறு ஆக்கம் செய்தது. இத்திரைப்படத்தில், அஸ்வத்தாமன் சாபத்துடன் காலங்காலமாக அலைந்து திரிபவனாகக் காட்டப்படுகிறான். கல்கி அவதாரத்தின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு பாதுகாவலனாக அவன் சித்தரிக்கப்படுகிறான் (Biswas, 2025).

படம் 7: அஸ்வத்தாமன் – தற்காலச் சமூகத்தில் உருவகங்கள்

மேலுள்ள அட்டவணை அஸ்வத்தாமனின் கதையை நான்கு முக்கிய உருவகங்களாகத் தற்காலச் சமூகத்துடன் இணைத்துக் காட்டுகிறது. முதலாவதாக, அனுமதிக்கப்படாத ஆண் துயரம் – தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின் துக்கிக்க முடியாமல் துயரம் வெறியாக மாறிய அஸ்வத்தாமனின் நிலை, இன்று ஆண்கள் துயரத்தை வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கப்படாத சமூக நிலையுடன் இணைக்கப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, சக்தியும் பொறுப்பின்மையும் – பிரம்மாஸ்திரம் போன்ற சக்திகளைப் பொறுப்பின்றிப் பயன்படுத்திய அஸ்வத்தாமன், இன்று அணு ஆயுதங்கள், AI போன்ற சக்திகளைப் பொறுப்பின்றிப் பயன்படுத்தும் மனிதனின் உருவகமாகிறான். மூன்றாவதாக, நவீன பாபங்களுக்கு எதிரான எச்சரிக்கை – சிசுக் கொலை, கருவில் தாக்குதல் போன்ற அவனது செயல்கள், இன்றைய போர்க் குற்றங்கள், சுற்றுச்சூழல் அழிவு போன்றவற்றுக்கான எச்சரிக்கையாக அமைகின்றன. நான்காவதாக, கல்கி 2898 ஏடி – புராணக் கதைகள் சமகாலச் சூழலில் எவ்வாறு மறு ஆக்கம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை இத்திரைப்படம் காட்டுகிறது.

8. முடிவுரை

அஸ்வத்தாமனின் கதை இந்து புராணங்களில் மிகவும் சிக்கலானதும், தத்துவ ரீதியில் ஆழமானதுமான ஒரு கதையாகும். அவனது சாகாவரம் வெறும் அதிசய நிகழ்வு அல்ல; மாறாக, கர்மாவின் தவிர்க்க முடியாத தன்மை, பாவத்தின் விளைவுகள், மற்றும் மீட்பின் சாத்தியம் ஆகியவற்றை விளக்கும் ஒரு தத்துவக் கருவியாக அமைகிறது.

அவனது சாபம் ஒரு புறம் தண்டனையாக இருந்தாலும், மறுபுறம் அது அவனுக்கு மீட்பின் வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. அடுத்த மன்வந்தரத்தில் வியாசராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு, "தண்டனைக்குள் மீட்பின் சாத்தியம்" என்னும் இந்து மெய்யியலின் முக்கிய கொள்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. பாவம் செய்தவன் அதன் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும்; ஆனால் அந்த

அனுபவமே அவனை உயர்ந்த நிலைக்கு உய்த்துச் செல்லும் என்னும் ஆழமான புரிதலை இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது.

தற்காலச் சமூகத்தில், அஸ்வத்தாமன் இரு முக்கிய உருவகங்களாக விளங்குகிறான். ஒன்று, "அனுமதிக்கப்படாத ஆண் துயரத்தின்" உருவகம். அடக்கப்பட்ட துயரம் எவ்வாறு வெறியாக, வன்முறையாக மாறும் என்பதை அவனது கதை காட்டுகிறது. இன்றைய சமூகத்தில் ஆண்கள் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த இயலாமல் துன்புறும் நிலைக்கு இது ஒரு புராணச் சான்றாக அமைகிறது. இரண்டாவது, சக்தியைப் பொறுப்பின்றிப் பயன்படுத்துவதன் விளைவுகளுக்கான எச்சரிக்கை. அணு ஆயுதங்கள் முதல் செயற்கை நுண்ணறிவு வரை, மனிதன் கொண்டிருக்கும் அபரிமித சக்திகளைப் பொறுப்புடன் கையாளவில்லையெனில் ஏற்படும் விளைவுகளை அஸ்வத்தாமனின் நித்திய அலைச்சல் நினைவூட்டுகிறது.

அஸ்வத்தாமன் இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறானா என்பதை விட, அவனது கதை இன்றும் பொருண்மை உடையதாக உள்ளது. சக்தி, பொறுப்பு, துயரம், மீட்பு என்னும் கருத்துகள் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துபவை. அஸ்வத்தாமனின் நித்திய அலைச்சல், மனிதனின் நித்திய தேடலின் உருவகமாகவும், பாவத்தின் பயன்களுக்கான நினைவூட்டலாகவும், மீட்பின் சாத்தியத்திற்கான நம்பிக்கையின் அடையாளமாகவும் விளங்குகிறது.

9. நூற்பட்டியல்

- [1]. Ganguli, K. M. (Trans.). (1883-1896). *The Mahabharata: Sauptika Parva*. Calcutta: Bharata Press.
- [2]. Vyasa, K. (n.d.). *Kumara Vyasa Mahabharata* (Kannada version).
- [3]. Wilson, H. H. (Trans.). (1840). *The Vishnu Purana: A System of Hindu Mythology and Tradition*. London: John Murray.
- [4]. Deccan Herald. (2017). Is Ashwathama alive? *Deccan Herald Opinion*. Retrieved from <https://www.deccanherald.com/opinion/is-ashwathama-alive-2014270>
- [5]. Wikipedia Contributors. (2024). Chiranjivi. *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Chiranjivi>
- [6]. Bhandari, G. (2004). The Seven Eternal Values. *IndiaDivine.org*. Retrieved from <https://www.indiadinive.org/content/topic/1146081-the-seven-eternal-values>
- [7]. The Spiritual Scientist. (2014). How did a ciranjeevi Ashwatthama fight against the virtuous Pandavas? *The Spiritual Scientist*. Retrieved from <https://www.thespiritualscientist.com/how-did-a-ciranjeevi-ashwatthama-fight-against-the-virtuous-pandavas>
- [8]. Kaur, A. (2025). Ashwatthama Never Died—He Just Became Every Man Who Wasn't Allowed To Grieve. *SheThePeople*. Retrieved from <https://www.shepeople.tv/author-spotlight/guest-contributions/why-dont-man-grieve-cry-dissent-dispatch-9074215>
- [9]. Biswas, P. (2025). From Curse to Redemption: Ashwatthama as True Hierophany against Yaskin's False Transcendence in Kalki 2898 AD. *Erothantos: A Peer-Reviewed Quarterly Journal on Literature*. <https://doi.org/10.70042/erOTH/90330>
- [10]. Ganguli, K. M. (Trans.). (1883-1896). *The Mahabharata: Sauptika Parva*. Calcutta: Bharata Press.
- [11]. Wilson, H. H. (Trans.). (1840). *The Vishnu Purana: A system of Hindu mythology and tradition*. London: John Murray.

This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).